

Arhimandrit
VASILIOS BACOIANIS

POSTIM PENTRU HRISTOS

Traducere din limba greacă de
Pr. Șerban Tica

EDITURA DE SUFLET
EDITURA TABOR
București

Cuprins

Prolog.....5

PARTEA ÎNTÂI.

CUM ȘI CÂT TREBUIE SĂ MÂNCĂM

- | | |
|--|----|
| 1. De la pântece la inimă | 9 |
| 2. Bucătăria și masa | 12 |
| 3. Om și animal | 15 |
| 4. Foamea, închipuirea și îmbuibarea | 20 |
| 5. Vinul și carnea | 24 |
| 6. Pântece plin, suflet gol | 28 |
| 7. Diavolul și îmbuibarea | 31 |

PARTEA A II-A.

CUM ȘI CÂT POSTIM

- | | |
|---|----|
| 1. Postim pentru Hristos | 35 |
| 2. Postul înseamnă foame | 39 |
| 3. Postul de o zi | 43 |
| 4. Postul Sfintelor Paști | 47 |
| 5. Scopul | 51 |
| 6. Postul din Săptămâna Mare | 55 |
| 7. Postul Crăciunului și celealte | 59 |
| 8. Postul în situații speciale | 63 |
| 9. Postul bineplăcut lui Dumnezeu | 68 |

PARTEA A III-A.

CUM ȘI CÂND DEZLEGĂM POSTUL

1. Părinții noștri și postul	73
2. Atunci când ești invitat la masă	78
3. Dezlegarea la ulei și la pește	82
4. Dezlegarea la toate	86
5. Bolnavii	90

PARTEA A IV-A.

FOLOASELE POSTULUI

1. „Miere din stâncă”	95
2. Postul, mama sănătății	98
3. Împărăteasa virtuților	102
4. „Biruință asupra demonilor”	105
5. „Osândă a păcatului”	109
6. Calea spre Dumnezeu	112
7. Sfinții și postul	116

PARTEA A V-A.

CÂND NU POSTIM

1. Zile sfinte	119
2. Postul în zilele noastre	122
3. „Asta este doar pentru călugări”	126
4. „Vai, vouă!”	130
5. „Artilleria grea” a Ortodoxiei	134
6. Preoții și postul	138

Redactor: Diana-Cristina Vlad

Traducere după originalul în limba greacă: Αρχιμ. Βασίλειος Μπακογιάννης, *Νηστεία: ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ*, εκδόσεις «ΘΑΒΩΡ» 2018.

© Editura Tabor, pentru prezenta ediție

Comenzi:
www.librariasophia.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VASILIOS BACOIANIS, arhimandrit

Postim pentru Hristos / arhimandrit Vasilios Bacoianis; trad. din lb. greacă de pr. Șerban Tica – București: Editura de Suflet, 2019
ISBN 978-606-8633-35-0

I. Tica, Șerban (trad.)

Prolog

Domnul a spus primilor oameni: „Din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci” (*Facerea* 2, 17). Aceasta – după Sfântul Vasile cel Mare – era porunca despre post. Era prima poruncă pe care Dumnezeu o dădea omului. De aceea, postul are aceeași vechime cu omul (P.G. 31, 168).

Când primii oameni au primit porunca, erau încă în Rai. Chiar și acolo, Dumnezeu le-a poruncit să postească. Să ne gândim cât de multă nevoie avem de post noi, care suntem afară din Rai. „Dacă a fost nevoie de el ca de un leac înainte de cădere, cu cât mai mult după această rânire?”¹ „Împărăteasa virtuților” este numit postul de către Biserică (*Triod*, Duminica

¹Sf. Ioan Gură de Aur, P.G. 49, 307.

lăsatului de sec de carne, *Slava de la Laude*).

Omul este alcătuit din trup și suflet. Ambele elemente sunt strâns legate între ele, de aceea fiecare îl afectează sau îl influențează pe celălalt. De exemplu, narcoticele sunt introduse în trup, însă și sufletul simte efectele lor. Același lucru e valabil și cu mâncarea. De exemplu, mâncarea cea grea face sufletul să adoarmă. „Luați aminte la voi înșivă, să nu vi se îngreueze inimile de îmbuibare și de beție...” (*Luca 21, 34*), a spus Hristos ucenicilor Săi.

Suntem conștienți de faptul că moartea sufletească afectează sufletul prin trup, prin pântece. „În ziua în care veți mâncă, veți muri” (*Facerea 2, 17*), a zis Domnul protopărinților. Ei au mâncat și moartea sufletească a venit. „A mâncat Iacob și s-a săturat și s-a lepădat de Cel-Iubit” (*Deuteronomul 32, 15*), a zis Dumnezeu despre poporul israelit. Trupul a mâncat, dar sufletul s-a lepădat de Domnul. „Mort era” (*Luca 15, 32*), zice Domnul Iisus despre fiul pierdut.

Trup al morții își numește Apostolul Pavel propriul trup. „Om nenoro-

cit ce sunt, cine mă va mântui de trupul morții acesteia?” (*Romani 7, 24*). Și, pentru a ține moartea afară din sufletul său, își chinuia trupul. „Ci-mi chinuiesc trupul și-l supun robiei...” (*I Corinteni 9, 27*).

Apăsarea trupului, foamea, l-a făcut pe fiul cel pierdut să-și vină în sine (*Luca 15, 17*) și să învie din morți (*Luca 15, 32*), fapt care înseamnă că prin intermediul trupului, prin rea ua pătimire trupească vine în suflet Viața, Hristos. „Purtând totdeauna în trup omorârea lui Iisus, pentru ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru” (*II Corinteni 4, 10*), scria Sfântul Apostol Pavel.

Primul cuvânt al acestei rele pătimiri îl are postul, începutul luptelor duhovnicești (*Triod, Slava de la Laude* în Duminica lăsatului sec de brânză – Duminica izgonirii din Rai). De aceea, fără post nu există viață duhovnicăescă, ci există doar probleme...

Proverbul zice: „L-au spânzurat pe lup cu capul în jos, l-au bătut, iar el întreba: «Unde sunt oile?»”, vrând să spună că iubirea de placere este în fierea noastră și că nimeni nu vrea să flămândească și să mănânce lucruri fa-

de, mai ales fără ulei. Și atunci, ce să facem? Să ne supunem dorințelor și să ne predăm în brațele periculoasei iubiri de placere? Leacurile sunt nedorite, amare, dar dacă nu le luăm la timp, suntem în pericol de a muri.

PARTEA ÎNȚÂI. CUM ȘI CÂT TREBUIE SĂ MÂNCĂM

1. *De la pântece la inimă*

„...mulțimile, aflând, au venit după El pe jos din cetăți” (*Matei 14, 13*). Au rămas împreună cu El până seara, obosiți și infometăți. Aveau mare nevoie de puțină mâncare, iar Domnul i-a săturat cu doar doi pești și cinci pâini (*Matei 14, 14-20*).

Această minune i-a făcut pe oameni să-L vadă pe Hristos cu alți ochi. Spuneau: „Acesta este într-adevăr profetul care va să vină în lume...” (*Ioan 6, 14*) și vorbeau să-L ia cu de-a sila și să-L proclame rege al lor (*Ioan 6, 15*).

Însă Hristos deja plecase spre Capernaum, iar ei credeau că S-a retras în pustiu, rămânând acolo toată noaptea. Dimineața, „au intrat în co-

răbii și au venit la Capernaum, căutându-L pe Iisus" (*Ioan 6, 24*) și L-au găsit dincolo de mare (*Ioan 6, 25*). „Învățătorule, când ai venit aici?, L-au întrebat. Iar Hristos le-a răspuns: „Adevăr vă spun: nu pentru că ați văzut minuni Mă căutați, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat” (*Ioan 6, 26*).

Dacă-i dai de mâncare unui om flămând, mai ales dacă-i dai ceva bun, îl „transformi”, îi schimbi întreaga stare de spirit. Dacă până acum te ura, acum te poate iubi. „Masa cu gustul dragostei distrugе ura.”¹ Ava Isaac Sirul sfătuiește: „Când îl întâlnești pe aproapele tău, cinstește-l cât poți mai mult. Sărută-i picioarele, sărută-i mâinile, strângе-i-le cu căldură. Când va veni vremea să plece, spune-i cuvinte bune, frumoase, chiar dacă nu le merită.”²

Același tipic este urmat chiar și de conducătorii grupărilor oculte, în ve-

¹ Cuv. Ioan Scărarul, *Scara*, Cuvântul IX, „Despre ținerea de minte a răului”, trad. de Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, în *Filocalia...*, vol. IX, Ed. IBMBOR, București, 1980, p. 195.

² Ava Isaac Sirul, *Cuvinte despre sfintele nevoițe*, Cuvântul V [trad. de Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, în *Filocalia...*, vol. X, EIBMBOR, București, 1981, p. 40].

derea racolării de noi membri, mai ales tineri. Îi îmbrățișează, le fac cinste, le vorbesc frumos și astfel îi câștigă. Nu e ușor, însă îi fac ființe lipsite de voință. Aceștia ajung în situația de a spăla și picioarele șefilor lor, ajung să bea din apa cu care aceia s-au spălat! Și asta, în timp ce, la părinții lor acașă, nu aveau dispoziția nici de a-i asculta, nici de a mișca un deget spre a-i ajuta.

Ce facem noi, ca păstori, pentru a-l feri pe păcătos să nu ajungă în adâncul mării? Ce momeală punem în undiță? Nu cumva să aruncăm undița fără momeală!